

**N:o 18.**

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 April 1870.  
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga  
Proposition angående ändring i Konkurslagens stadganden om borgenärsed och ackord.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 4.)

S. A. K.

Sedan Riksdagen genom underdånig skrifvelse den 14 Maj nästlidna år framställt förslag till ändringar i 86, 87, 88, 90 och 104 §§ i Konkurslagen den 18 September 1862, åsyftande dels åläggande för den, som påkallar borgenärsed, att derom underrätta borgenären, dels rättighet för borgenären att aflägga eden inför domaren på landet, och dels föreskrift att ackord ej må af Rätten fastställas, med mindre detsamma lemnar minst tjugufem procent af fordringsbeloppen åt alla de borgenärer, som det angår och som ej uttryckligen förklarat sig ty förutan med ackordet nöjde; men Eders Kongl. Maj:t funnit i förslagets uppställning hinder möta för dess godkännande; så har Eders Kongl. Maj:t, som dock funnit de af Riksdagen anmärkta förhållanden påkalla ändringar af Konkurslagen i den syftning, sådana blifvit af Riksdagen för dess del beslutade, låtit upprätta ett nytt förslag i ämnet och genom nådig Proposition den 14 sistlidne December till Riksdagens antagande framställt detsamma, så lydande:

*Bih. till Riksd. Prot. 1870. 10 Saml. 1 Afd. 1 Häft.*

»Förordning angående ändring i Konkurslagens stadganden om borgenärs-  
ed och äckord.

Häri genom förordnas, att 86, 87, 88, 90 och 104 §§ i Konkurslagen af den  
18 September 1862 skola erhålla följande förändrade lydelse:

#### § 86.

Yrkande, att anmäld fordran med ed fästas skall, göres skriftligen, i den  
ordning och inom den tid, som för jäf emot fordringar förr stadgade äro. Ej må  
sådant yrkande i bevakningsinlaga väckas. Rätten eller domaren förelägge den,  
emot hvilken yrkandet framställles, att, inom viss tid af högst en månad från det  
han af föreläggandet erhållit del, edgången fullgöra och med bevis derom inkomma.

Föreläggandet bör borgenären tillställas så, som i lag om stämning stad-  
gas; åliggande dock borgenär, hvilken förmänen af sådant delgifningssätt sig till-  
försäkra vill, att i bevakningsinlagan uppgifva viss ort inom riket, der han eller  
ombud för honom träffas kan. Har han det underlåtit; ege Rätten eller domaren  
förordna, att föreläggandet uti allmänna tidningarne införas må; och anses i sådant  
fall borgenären af föreläggandet undfå del den dag, detsamma sålunda kungöres.

Den, på grund af hvilkens yrkande föreläggandet blifvit meddeladt, vare  
pliktig att delgifvandet deraf ombesörja och bevis derom till Rätten eller domaren  
ingifva inom en månad från den för framställande af jäf mot fordringar bestämda  
tid. Försummar han det och anmäler han ej hinder, som af Rätten godkännes;  
varde edgångsyrkandet utan afseende lemnadt. Varder anmaldt förfall godkändt;  
sätte Rätten ut ny tid, hvarinom bevis öfver delgifvandet inlemnas skall; dervid  
Rätten, om borgenär eller ombud för honom ej kunnat anträffas å ort, som i be-  
vakningsinlaga uppgifvits, eger förordna, att föreläggandet, genom dess införande i  
allmänna tidningarne, borgenär delgifvas må.

#### § 87.

Då borgenär edgång fullgöra skall; göre det vid den Rätt, hvarunder konkurs-  
saken lyder, eller inför annan domstol eller på landet inför domaren. Vistas bor-  
genär utom riket; då eger han eden aflägga i landet, der han vistas, antingen hos  
Svenska beskickningen eller inför den domstol eller den myndighet, hos hvilken,  
enligt det landets lag, sådan edgång fullgöras må.

Borgenär stånde ock fritt att eden aflägga före inställelsedagen inför dom-  
stol eller myndighet, som nyss nämd är, så ock å inställelsedagen inför Ordföranden.

#### § 88.

Kan borgenär ej inom föreskrifven tid fullgöra honom förelagd edgång och  
derom till Rätten eller domaren ingifva bevis; anmäle han inom samma tid sitt

förfall för Rätten eller domaren, och pröfve Rätten, om längre tid honom föreläggas må. Försummar borgenär att edgångsbevis inom föreskrifven tid ingifva; varde hans bevakning utan afseende lemnad; företer han det sedan; anses bevakningen då vara gjord.

## § 90.

Borgenär, som för sin fordran har lös pant i handom eller inteckning i gäldenärens fasta gods, njute, der han fordringen i konkursen icke bevakat, ej rätt till betalning ur annan konkursboets egendom än panten eller den intecknade fastigheten. Sådan borgenär vare ock pliktig, der det äskas, att, innan han betalning ur panten eller fastigheten njuta må, sin fordran med den i 82 § föreskrifna borgenärsed fästa. Äskas sådan ed; förelägge Rätten eller domaren, såsom i 86 § sägs, borgenären viss tid, från det han af föreläggandet erhållit del, att till Rätten eller domaren ingifva bevis, att han föreskrifven ed aflagt: utsätte ock viss tid af högst en månad, inom hvilken den, som edgången yrkat, har att delgifvandet ombesörja och med bevis derom inkomma, vid den påföljd för underlåtenhet deraf, som i sistnämnda § stadgas. Ej må i detta fall föreläggandets införande i tidning såsom delgifning godkännas.

Försummar borgenären att inom den föreskrifna tiden med edgångsbevis inkomma eller laga förfall därför visa, då må egendomen, såsom annan konkursboets tillhörighet, af gode männen eller sysslomännen om händer tagas, och utdelning derutur ske till andra borgenärer, som sina fordringar lagligen bevakat: fullgör han edgången innan sådan utdelning skett; vare vid sin rätt till betalning ur panten eller fastigheten bibehållen.

## § 104.

Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af Rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit: då gäldenär blifvit dömd för bedrägligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal därför står: då anledning är, att gäldenär hemligen gynnat någon borgenär vid ackordet, eller att annat svek dervid egt rum: då ackordet ej gifver lika rätt och minst tjugufem för hundra af fordringsbeloppet åt alla de borgenärer, som det angår och som ej uttryckligen förklarar sig ty förutan med ackordet nöjde: då det uppenbarligen lärer till skada för borgenärerne.

Bestrides ackordet på den grund att säkerhet ej finnes för dess fullgörande; pröfve Rätten, efter omständigheterna, huruvida fastställelse på sådan grund vägras må.»

Riksdagen, som tagit denna Eders Kongl. Maj:ts nådiga Proposition jemte innehållet af dervid fogade handlingar i öfvervägande, har funnit sig böra till densamma lemna bifall.

Hvilket Riksdagen härmed får i underdånighet anmäla; framhårdande Riksdagen etc.

Stockholm den 20 April 1870.

### **N:o 19.**

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 April 1870.

— — — — Andra Kammaren den 20 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående ändringar i §§ 45, 46 och 47 af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 20.)

S. A. K.

Sedan Stadsfullmäktige i Stockholm hos Öfverståthållare-embetet anhållit om åtgärder i ändamål dels att uppbörden af de till Stockholms kommun utgående afgifter måtte få verkställas å annan tid, än den för kronouppbörden bestämda, dels att skattskyldig, som underlåter å föreskrifven tid erlägga sina kommunal-utskylder, skulle utgifva ersättning för utsökningskostnad, beräknad efter visst förhållande till utskyldernas belopp, dels att hufvudstadens kronouppbörds-kommissarier måtte tillerkännas enahanda omedelbara utnättningsrätt för alla kommunen tillkommande afgifter, som för uttagande af kronoutskylderna är stadgad, dels ock att desse uppbördsmän måtte erhålla föreskrift att å Drätselnämndens depositions-räkning i Riksbanken insätta de skattebidrag, hvilka under uppbördsstämman inflyta; så och efter det Öfverståthållare-embetet genom skrifvelse den 2